

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 08/09/2017

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Αριθμός απόφασης: 1834

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας: 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333267
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 13/04/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης «.....» με Α.Φ.Μ., κατά:

α) της υπ' αριθ. 190/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.,

β) της υπ' αριθ. 191/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., γ) της υπ' αριθ. 192/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της φορολογικής περιόδου 01/01/2012 – 31/03/2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., δ) της υπ' αριθ. 193/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ε) της υπ' αριθ. 194/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., στ) της υπ' αριθ. 195/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του ν.4174/2013 του φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.,

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ. 190/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010, την υπ' αριθ. 191/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011, την υπ' αριθ. 192/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ της φορολογικής περιόδου 01/01/2012 – 31/03/2012, την υπ' αριθ. 193/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010, την υπ' αριθ. 194/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 και την υπ' αριθ. 195/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του ν.4174/2013 του φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 13/04/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.....» με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. 190/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος 83.535,37€, πλέον πρόσθετου φόρου 100.242,44€, δη σύνολο φόρου 183.777,81€, λόγω ανακριβούς υποβολής δηλώσεων Φ.Π.Α.. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε η μη δήλωση φορολογητέων εκροών, ύψους 61.442,14€, και κατ' επέκταση η μη απόδοση του αναλογούντος φόρου εκροών, ποσού 12.992,98€, ενώ δεν αναγνωρίστηκε προς

έκπτωση φόρος εισροών, ποσού 71.426,71€, λόγω μη προσκόμισης – επίδειξης στον έλεγχο φορολογικών στοιχείων αγορών - δαπανών.

Με την υπ' αριθ. 191/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος 101.698,347€, πλέον πρόσθετου φόρου 122.038,00€, δη σύνολο φόρου 223.736,34€, λόγω ανακριβούς υποβολής δηλώσεων Φ.Π.Α.. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε η μη δήλωση φορολογητέων εκροών, ύψους 2.134,40€, και κατ' επέκταση η μη απόδοση του αναλογούντος φόρου εκροών, ποσού 490,92€, ενώ δεν αναγνωρίστηκε προς έκπτωση φόρος εισροών, ποσού 101.620,89€, λόγω μη προσκόμισης – επίδειξης στον έλεγχο φορολογικών στοιχείων αγορών - δαπανών.

Με την υπ' αριθ. 192/23.03.2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01/01/2012 – 31/03/2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος 18.720,92€, πλέον πρόσθετου φόρου 22.465,10€, δη σύνολο φόρου 41.186,02€, λόγω ανακριβούς υποβολής δηλώσεων Φ.Π.Α.. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε δεν αναγνωρίστηκε προς έκπτωση φόρος εισροών, ποσού 18.720,92€, λόγω μη προσκόμισης – επίδειξης στον έλεγχο φορολογικών στοιχείων αγορών - δαπανών.

Με την υπ' αριθ. 193/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο, ποσού 300,00€, λόγω μη υποβολής της οριστικής δήλωσης Φ.Μ.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010 (οικ. έτους 2011).

Με την υπ' αριθ. 194/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν.2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο, ποσού 300,00€, λόγω μη υποβολής της οριστικής δήλωσης Φ.Μ.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 (οικ. έτους 2012).

Με την υπ' αριθ. 195/23.03.2017 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 54 παρ. 1^ο και 2^ο του ν.4174/2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε, για το φορολογικό έτος 2016, στην προσφεύγουσα πρόστιμο, ποσού 500,00€, λόγω μη ανταπόκρισης σε αίτημα της φορολογικής αρχής για παροχή πληροφοριών και προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων.

Η προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- 1) Ακυρότητα των πράξεων διότι η εντολή ελέγχου εκδόθηκε προς άλλον ελεγκτή από αυτόν που διενήργησε τον έλεγχο. Δεν κοινοποιήθηκε νέα εντολή ελέγχου.
- 2) Ο έλεγχος είναι παράνομος διότι δε διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, καθότι η εντολή τον χαρακτηρίζει επιτόπιο.
- 3) Η μη προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας.

- 4) Αυθαίρετη και αναπόδεικτη η διαπίστωση, μέσω αντιπαραβολής δεδομένων και δηλώσεων, του ελέγχου περί διόγκωσης των εξόδων και δαπανών. Δεν εφαρμόστηκε η διάταξη του άρθρου 27 του ν.4174/2013, περί εφαρμογής μεθόδων έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας ύλης. Παράνομος ο εξωλογιστικός προσδιορισμός των φορολογητέων εκροών και εισροών, διότι έχει καταργηθεί ο Κ.Β.Σ.. Δεν υφίσταται σχετική πρόβλεψη στο νόμο για μη αναγνώριση των φορολογητέων εισροών.
- 5) Αρχή της ευμενέστερης διάταξης. Η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης κύρωσης κρατεί, πλέον, παγίως στη νομολογία του ΣτΕ (2556/2014, 4469/2014).

Ως προς τον 1^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με το άρθρο 25 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Ο οριζόμενος ή οριζόμενοι από τη Φορολογική Διοίκηση, για τη διενέργεια του φορολογικού ελέγχου, υπάλληλος ή υπάλληλοι φέρουν έγγραφη εντολή διενέργειας επιτόπιου φορολογικού ελέγχου, η οποία έχει εκδοθεί από τον Γενικό Γραμματέα ή από εξουσιοδοτημένα από αυτόν όργανα της Φορολογικής Διοίκησης, και η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής: α) τον αριθμό και την ημερομηνία της εντολής, β) το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου ή των υπαλλήλων στους οποίους έχει ανατεθεί ο φορολογικός έλεγχος, γ) το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του φορολογούμενου, αν αυτός έχει αποδοθεί στον φορολογούμενο, δ) τη φορολογική περίοδο ή υπόθεση και το είδος φορολογίας που αφορά ο φορολογικός έλεγχος, 2. Ο οριζόμενος από τη Φορολογική Διοίκηση, για τη διενέργεια του φορολογικού ελέγχου, υπάλληλος πρέπει να επιδεικνύει το δελτίο ταυτότητάς του και την εντολή φορολογικού ελέγχου πριν την έναρξη του φορολογικού ελέγχου.....». Από τη ρητή διατύπωση της παραπάνω διάταξης προκύπτει ότι δεν αποτελεί υποχρέωση του ελέγχου η κοινοποίηση της εντολής, παρά μόνον η επίδειξή της πριν από την έναρξη του ελέγχου.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, αρχικά, εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. η υπ' αριθ. 95/16.01.2013 εντολή προσωρινού ελέγχου Φ.Π.Α.. Εν συνεχεία, η εκδοθείσα εντολή τροποποιήθηκε, ως προς το πρόσωπο του ελεγκτή, την 04/10/2016 για την οποία μεταβολή έλαβε γνώση η προσφεύγουσα επιχείρηση (η υπάλληλος στις 06/10/2016 και στις 25/10/2016 μετέβη στην έδρα της εταιρίας και επέδειξε την εντολή ελέγχου, ζητώντας να της προσκομιστούν δηλώσεις ΦΠΑ, καθώς και τα βιβλία και στοιχεία της προσφεύγουσας). Κατόπιν ασθένειας της ελέγκτριας, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. αντικατέστησε την εξουσιοδοτημένη για τη διενέργεια του ελέγχου υπάλληλο και τροποποίησε εκ νέου την εν λόγω εντολή την 14/02/2017 ως προς το σκέλος του ελεγκτή υπαλλήλου.

Επειδή, στην περίπτωση β' της παρ. 5 του άρθρου 79 του Ν. 2717/1999 (Κ.Δ.Δ.) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής, η πράξη ακυρώνεται για παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τον τύπο ή τη διαδικασία έκδοσης της πράξης, μόνον αν ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να

αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης».

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κάποια συγκεκριμένη βλάβη, η οποία να προήλθε, αποκλειστικά και μόνο, από τη μη επίδοση ή μη γνωστοποίηση της τροποποιηθείσας εντολής ελέγχου και η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά, παρά μόνο με την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη κοινοποίησης της τροποποιηθείσας εντολής ελέγχου, προβάλλεται παρελκυστικά και κρίνεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον 2^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με την παρ. 3 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Για χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έχει εκδοθεί μέχρι την 31.12.2013 εντολή ελέγχου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου 7 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εφόσον κατά το χρόνο έναρξης ισχύος αυτού δεν έχει γίνει έναρξη του ελέγχου. Ως έναρξη του ελέγχου για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου λογίζεται η θεώρηση των βιβλίων του φορολογούμενου από όργανο της Φορολογικής Διοίκησης ή η κοινοποίηση πρόσκλησης για επίδειξη βιβλίων στον έλεγχο, στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η θεώρηση των βιβλίων ή η έκδοση της εντολής ελέγχου στην περίπτωση που δεν τηρούνται βιβλία. Ως έναρξη ελέγχου κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου θεωρείται και η αποστολή έως τις 31.12.2013 επιστολής στο φορολογούμενο, με την οποία του γνωστοποιείται ότι έχει εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου. Σε περίπτωση κατά την οποία, έως τις 31.12.2013, είχε εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου και για οποιονδήποτε λόγο, μετά την ημερομηνία αυτή, για την ίδια χρήση, περίοδο, φορολογική υπόθεση ή υποχρέωση, εκδοθεί νέα εντολή ελέγχου, οι έννομες συνέπειες της έκδοσης της αρχικής εντολής δεν θίγονται».

Επειδή, με την παρ. 2 του άρθρου 23 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου: α) Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της Φορολογικής Διοίκησης. β) Η απόφαση της Φορολογικής Διοίκησης για τη διενέργεια πλήρους επιτόπιου φορολογικού ελέγχου πρέπει να κοινοποιείται στο φορολογούμενο με προηγούμενη έγγραφη ειδοποίηση. Κάθε άλλος επιτόπιος φορολογικός έλεγχος είναι δυνατόν να διενεργείται χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση....».

Επειδή, με την παρ. 1 του άρθρου 25 του Ν. 4174/2013, ορίζονται ρητά ποια είναι τα

απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να εμπεριέχει η εντολή ελέγχου και σε αυτά ορίζεται το είδος του ελέγχου, ήτοι πλήρης ή μερικός, και ουχί η μορφή του, ήτοι επιτόπιος ή γραφείου. Επιπλέον, με την παρ. 3 του άρθρου 25 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «3. Ο επιτόπιος φορολογικός έλεγχος διενεργείται στις εγκαταστάσεις του φορολογούμενου κατά το επίσημο ωράριο εργασίας της Φορολογικής Διοίκησης και μπορεί να παρατείνεται μέχρι την ολοκλήρωσή του..... ».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, επιδόθηκε στην προσφεύγουσα η υπ' αριθ. 22252/25.10.2016 πρόσκληση – αίτηση παροχής στοιχείων, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 24.

Επειδή, στην έννοια των προαναφερθεισών διατάξεων εμπεριέχεται η παροχή δυνατότητας πρόσβασης του ελεγκτή στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης με σκοπό τη διενέργεια επιπρόσθετων ελεγκτικών επαληθεύσεων, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, που δε δύναται να διενεργήσει από το γραφείο (καταμέτρηση ταμείου και αξιόγραφων, διενέργεια κλειστής αποθήκης, αυτοψία για εγκατάσταση παγίων κ.α.). Ο έλεγχος της εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων της προσφεύγουσας και της ορθής υποβολής των δηλώσεων με βάση τα δεδομένα των βιβλίων και στοιχείων μπορεί να διενεργηθεί από το γραφείο με την προσκόμιση αντιγράφων των αρχείων της επιχείρησης, ως οι συνδυαστικές διατάξεις των άρθρων 14 και 24 του Κ.Φ.Δ. ορίζουν.

Συνεπώς, δεν υφίσταται λόγος που να καθιστά τις πράξεις ακυρωτέες και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί μη διενέργειας του ελέγχου στις εγκαταστάσεις της, απορρίπτεται ως νομικά αβάσιμος.

Ως προς τον 3^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με το άρθρο 24 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει δικαίωμα να λαμβάνει αντίγραφα των βιβλίων και στοιχείων, καθώς και λοιπών εγγράφων, για τα οποία ο φορολογούμενος δηλώνει ότι αντιπροσωπεύουν ακριβή αντίγραφα..... 2. Εάν τα βιβλία και τα στοιχεία τηρούνται σε ηλεκτρονική μορφή, η φορολογική διοίκηση έχει δικαίωμα πρόσβασης σε οποιαδήποτε σχετιζόμενα αρχεία. Ειδικότερα, ο φορολογούμενος υποχρεούται να παράσχει κάθε απαραίτητη πληροφορία για την απρόσκοπτη πρόσβαση στον οριζόμενο υπάλληλο της φορολογικής διοίκησης, ανεξάρτητα από τον τόπο της αποθήκευσης και της μορφής των δεδομένων αυτών. Την ίδια υποχρέωση έχουν και όσοι τρίτοι παρέχουν ψηφιακές υπηρεσίες προς τον φορολογούμενο, οι οποίες σχετίζονται με την αποθήκευση και επεξεργασία ψηφιακών δεδομένων, εφόσον αυτό ζητηθεί από τη φορολογική διοίκηση. Η φορολογική διοίκηση δικαιούται να λαμβάνει τα ηλεκτρονικά αρχεία σε αναγνώσιμη ηλεκτρονική ή έντυπη μορφή....».

Επειδή, με την παρ. 6 του άρθρου 25 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Ο φορολογούμενος υποχρεούται να συνεργάζεται πλήρως και να διευκολύνει το έργο του οριζόμενου για τη διενέργεια του φορολογικού ελέγχου υπαλλήλου της Φορολογικής Διοίκησης. Ο οριζόμενος υπάλληλος δεν δύναται να μετακινεί βιβλία και στοιχεία ή έγγραφα που έχουν τεθεί στη διάθεσή του σε άλλο τόπο,

εκτός εάν ο φορολογούμενος αδυνατεί να παράσχει αμέσως αληθή και ακριβή αντίγραφα, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 24. Σε αυτή την περίπτωση, τα έγγραφα και στοιχεία είναι δυνατόν να απομακρυνθούν από τις εγκαταστάσεις έναντι απόδειξης παραλαβής και επιστρέφονται στον φορολογούμενο εντός δέκα (10) ημερών από την παραλαβή. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται ανάλογα τα αναφερόμενα στο άρθρο 24 παρ. 4 του Κώδικα».

Επειδή, με το άρθρο 14 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Πληροφορίες, τις οποίες ζητά εγγράφως η Φορολογική Διοίκηση από τον φορολογούμενο, πρέπει να παρέχονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και υποβολή των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας. 2. Κατόπιν εγγράφου αιτήματος της Φορολογικής Διοίκησης, αντίγραφα μέρους των βιβλίων και στοιχείων ή οποιουδήποτε συναφούς εγγράφου, πρέπει να παρέχονται στη Φορολογική Διοίκηση εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και παράδοση των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας. Όταν τα βιβλία τηρούνται ή τα στοιχεία εκδίδονται μηχανογραφικά παρέχονται αντίγραφα των ηλεκτρονικών αρχείων. Η Φορολογική Διοίκηση υποχρεούται να παραδίδει στον φορολογούμενο αποδεικτικό παράδοσης, στο οποίο γίνεται μνεία όλων των παραδοθέντων εγγράφων ή αρχείων....».

Επειδή, με το άρθρο 54 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στον φορολογούμενο ή οποιοδήποτε πρόσωπο, εφόσον υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση από τον Κώδικα ή τη φορολογική νομοθεσία που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του: α)..... δ) δεν ανταποκριθεί σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων,.... 2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής: α)..... δ) πεντακόσια (500) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ', δ' και στ' της παραγράφου 1, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση πλήρη λογιστικά πρότυπα.....».

Επειδή, με το άρθρο 61 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά απαλλαγή από τόκους ή πρόστιμα σε περίπτωση ανωτέρας βίας. Απαλλαγή δεν χορηγείται, αν δεν έχουν εξοφληθεί, πριν από το αίτημα απαλλαγής, όλοι οι φόροι για τους οποίους επιβλήθηκαν τα πρόστιμα. Απαλλαγή δεν χορηγείται για τόκους και πρόστιμα που επιβάλλονται για ανακριβή δήλωση, καθώς και για τα πρόστιμα που επιβάλλονται για παραβάσεις φοροδιαφυγής. 2. Το αίτημα απαλλαγής απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα και: α) υποβάλλεται εγγράφως, δ) περιγράφει όλα τα γεγονότα και περιλαμβάνει τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν την ανωτέρα βία. 3. Ο Γενικός Γραμματέας αποφαινεται επί του αιτήματος εντός τριάντα (30) ημερών και κοινοποιεί την απόφαση στον φορολογούμενο. Αν δεν ληφθεί απόφαση εντός της ανωτέρω περιόδου, το αίτημα

θεωρείται ότι έχει απορριφθεί».

Επειδή, από τη δικαστηριακή και διοικητική νομολογία έχει γίνει δεκτό ότι για να μην επιβληθεί πρόστιμο για απώλεια φορολογικών στοιχείων που επήλθε συνεπεία ανωτέρας βίας, δηλαδή γεγονός απρόβλεπτο που δεν μπορούσε να αποτραπεί με μέτρα άκρας επιμέλειας και σύνεσης (πχ, πυρκαγιά, πλημμύρα κ.λπ.), ο υπόχρεος πρέπει να έχει επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια για τη διαφύλαξη αυτών. Ουσιαστικά, η διοίκηση με την ρητή αναφορά στις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 8θ' του ν.2523/1997, ότι δεν επιβάλλεται πρόστιμο αν η μη διαφύλαξη οφείλεται αποδεδειγμένα σε ανωτέρα βία, υιοθέτησε την σχετική δικαστηριακή νομολογία: «Σ.τ.Ε. 1664/1971: Δεν υπόκειται σε πρόστιμο ο επιτηδευματίας που εκλυθεί στην τήρηση των βιβλίων και στοιχείων ή την κανονική τήρησή τους λόγω ανωτέρας βίας, δηλαδή από γεγονός απρόβλεπτο που δεν μπορούσε να αποτραπεί με μέτρα άκρας επιμέλειας και σύνεσης. Σ.τ.Ε. 935/1977: Δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον επιτηδευματία που δεν διαφύλαξε τα βιβλία και τα στοιχεία συνεπεία κλοπής, εφόσον αποδείξει ότι έδειξε την δέουσα επιμέλεια για τη διαφύλαξή τους (Εγκ. Γ.Γ.Δ.Ε. 1076635/16/0015/14.7.2008)».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα τηρούσε βιβλία Γ' κατηγορίας με μηχανογραφικό τρόπο. Στην προσφεύγουσα επιδόθηκε η υπ' αριθ. 22252/25.10.2016 πρόσκληση - αίτηση παροχής στοιχείων για προσκόμιση αντιγράφων, σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, των τηρούμενων βιβλίων και στοιχείων. Με το από 29/11/2016 έγγραφο του Τμήματος Ασφαλείας Πλ. Δημοκρατίας βεβαιώνεται ότι υπάλληλος της προσφεύγουσας κατήγγειλε την 28/11/2016 τη διάρρηξη του αυτοκινήτου και την κλοπή, μεταξύ άλλων, των πρωτότυπων βιβλίων και στοιχείων της που θα προσκόμιζε ανταποκρινόμενη στην προαναφερθείσα πρόσκληση. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα δεν επέδειξε την απαιτούμενη επιμέλεια, αφού αυτή όφειλε να προσκομίσει στον έλεγχο αντίγραφα των αρχείων της και όχι τα πρωτότυπα βιβλία και στοιχεία. Περαιτέρω, αν και η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα αναπαραγωγής, σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, αντιγράφων των με μηχανογραφικό τρόπο τηρούμενων βιβλίων, τούτη δεν το έπραξε. Από τα μηχανογραφικώς τηρούμενα βιβλία Γ' κατηγορίας, υπήρχε η δυνατότητα για την προσφεύγουσα να εντοπίσει, με βάση τις εγγραφές του Γενικού Ημερολογίου και των Αναλυτικών Καθολικών, όλες τις καταχωρηθείσες συναλλαγές και να αναζητήσει αντίγραφα των φορολογικών στοιχείων από τους συναλλασσόμενους, προκειμένου να τα προσκομίσει στον έλεγχο. Επιπρόσθετα, δεν προκύπτει από καμιά ενέργειά της η διάθεση της προσφεύγουσας να διευκολύνει τη διενέργεια ελεγκτικών επαληθεύσεων από την οριζόμενη υπάλληλο προκειμένου να εξεταστεί η εκπλήρωση ή μη των φορολογικών της υποχρεώσεων.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί λόγων ανωτέρας βίας, προβάλλεται παρελκυστικά και κρίνεται ουσιαστικά αβάσιμος.

Ως προς τον 4^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Η*

Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα».

Επειδή, με την παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβαίνει σε εκτιμώμενο, διορθωτικό ή προληπτικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και με την εφαρμογή μιας ή περισσοτέρων από τις κατωτέρω τεχνικές ελέγχου: α) της αρχής των αναλογιών, β) της ανάλυσης ρευστότητας του φορολογούμενου, γ) της καθαρής θέσης του φορολογούμενου, δ) της σχέσης της τιμής πώλησης προς το συνολικό όγκο κύκλου εργασιών και ε) του ύψους των τραπεζικών καταθέσεων και των δαπανών σε μετρητά...».

Επειδή, η προαναφερθείσα διάταξη δεν εμπεριέχει την έννοια της υποχρεωτικότητας αλλά προβάλλεται ως ένα προαιρετικό εργαλείο για τις ελεγκτικές αρχές, που δυνητικά, μπορούν να χρησιμοποιούν, προκειμένου να προσδιορίσουν αποκρυσάλισμα ή μη φορολογητέα ύλη, για τις ανάγκες της φορολογίας εισοδήματος.

Επειδή, με την παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 2859/2000 ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α) βεβαίωση περί υποβολής δήλωσης έναρξης εργασιών της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 36, β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν,..... ».

Επειδή, η Δ/νση του Φ.Π.Α. έχει δεχτεί με το 1056290/779/2005 έγγραφο ότι στην περίπτωση κατά την οποία στο διενεργούμενο έλεγχο δεν προσκομίζονται, λόγω απώλειας τα τιμολόγια ή τα στοιχεία που επέχουν θέση τιμολογίου και επί των οποίων στηρίζεται το δικαίωμα έκπτωσης του Φ.Π.Α. θα αναγνωρίζεται ο εκπεσθείς Φ.Π.Α. εφόσον από το σύνολο των στοιχείων που θα τεθούν υπόψη του ελέγχου (π.χ. φωτοαντίγραφα των στοιχείων, συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών άρθρου 20 Κ.Β.Σ. στελέχη των στοιχείων των αντισυμβαλλόμενων εκδοτών, καταχώρηση στα βιβλία τους, απόδοση του Φ.Π.Α. κ.λπ.) είτε από οποιαδήποτε ελεγκτική ενέργεια ή επαλήθευση αποδεικνύεται ότι η ελεγχόμενη επιχείρηση κατά το κρίσιμο χρόνο που γεννήθηκε το δικαίωμα έκπτωσης Φ.Π.Α. κατείχε τα εν λόγω στοιχεία με την προϋπόθεση βεβαίως ότι δεν τίθεται θέμα απόρριψης του φόρου εισροών από άλλο λόγο (π.χ. εικονικά στοιχεία, εικονικές εγγραφές κ.λπ.). Επίσης, για το θέμα του πρωτοτύπου τιμολογίου το ΔΕΚ (Υπόθεση c-85/95) έχει αποφανθεί ότι τα άρθρα 18 και 22 της 6ης οδηγίας επιτρέπουν στα Κράτη-μέλη να θεωρούν ως «τιμολόγιο» όχι μόνον το πρωτότυπο, αλλά και κάθε άλλο επέχον

θέση τιμολογίου έγγραφο το οποίο πληροί τα καθορισθέντα από τα Κράτη-Μέλη κριτήρια, και τους παρέχουν την εξουσία να απαιτούν την προσκόμιση του πρωτοτύπου του τιμολογίου προς δικαιολόγηση του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου, καθώς και την εξουσία να δέχονται, όταν ο υποκείμενος στο φόρο δεν κατέχει πλέον το πρωτότυπο του τιμολογίου, άλλα στοιχεία αποδεικνύοντα ότι πράγματι έλαβε χώρα η συναλλαγή που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως εκπτώσεως του φόρου. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως αναφέρθηκαν πιο πάνω, ο υποκείμενος Φ.Π.Α. μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα έκπτωσης με επικυρωμένο αντίγραφο του τιμολογίου [Δημήτρης Γκλεζάκος, Φ.Π.Α. ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ & ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ, σελ. 614].

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.*».

Επειδή, η φορολογική αρχή, ορθά, λόγω των δεδομένων των λογιστικών βιβλίων, προσδιόρισε το ύψος των φορολογητέων εκροών με λογιστικό τρόπο και όχι με εξωλογιστικό, όπως η προσφεύγουσα αλυσιτελώς προβάλλει, βάσει των υποβληθεισών δηλώσεων, αφού κάτι τέτοιο θα προϋπόθετε την έκδοση εντολής τακτικού ελέγχου και την απόρριψη των βιβλίων ως ανακριβών.

Επειδή, από τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος προκύπτει ότι τα ακαθάριστα έσοδα της προσφεύγουσας για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010 – 31/12/2010 (οικ. έτος 2011) ανήλθαν στο ποσό των 382.086,63€ και για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2011 – 31/12/2011 (οικ. έτος 2012) ανήλθαν στο ποσό των 457.671,67€. Αντίθετα, από τις υποβληθείσες εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. προκύπτει ότι οι δηλωθείσες συνολικές εκροές ανέρχονται στο ποσό των 320.644,49€ και 457.671,67€ αντίστοιχα.

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν επέδειξε στον έλεγχο φορολογικά στοιχεία αγορών – δαπανών με τα οποία διενήργησε έκπτωση του αναλογούντος φόρου εισροών, δεν αναγνωρίστηκε το δικαίωμα αυτό για ποσό φόρου 71.426,71€ τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010 – 31/12/2010, για ποσό φόρου 101.620,89€ τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2011 – 31/12/2011 και για ποσό φόρου 18.720,92€ τη φορολογική περίοδο 01/01/2012 – 31/03/2012.

Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρία δεν προσκόμισε, ούτε κατά τη διάρκεια του ελέγχου αλλά ούτε και κατά τη διάρκεια εξέτασης της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, φορολογικά ή άλλα πρόσφορα στοιχεία, προκειμένου να διαπιστωθεί η εκπλήρωση των οριζόμενων στην παρ.1 του άρθρου 32 του Ν.2859/2000 προϋποθέσεων, για την αναγνώριση προς έκπτωση του δηλωθέντος φόρου εισροών. Περαιτέρω, δεν προσκόμισε φορολογικά ή άλλα στοιχεία που να αποδεικνύουν τη διενέργεια απαλλασσόμενων εκροών.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη νόμιμης εφαρμογής εξωλογιστικού προσδιορισμού αντί της ορθής εφαρμογής έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας

ύλης και αυθαίρετου προσδιορισμού των φορολογητέων εκροών και εισροών, απορρίπτεται και κρίνεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον 5^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με την παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, με την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Στο φόρο προστιθέμενης αξίας, στο φόρο κύκλου εργασιών και στους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές τα παραπάνω ποσοστά πρόσθετων φόρων ορίζονται σε ενάμισι τοις εκατό (1,50%) για την εκπρόθεσμη δήλωση, σε τρία τοις εκατό (3%) για την ανακριβή δήλωση και σε τριάνμισι τοις εκατό (3,50%) για τη μη υποβολή δήλωσης....».

Επειδή, με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Τα πρόσωπα που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την κείμενη φορολογική νομοθεσία υπόκεινται για κάθε παράβαση σε πρόστιμο που ορίζεται από εκατόν δέκα επτά (117) ευρώ μέχρι χίλια εκατόν εβδομήντα (1.170) ευρώ. Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται στις περιπτώσεις που δεν προβλέπεται η επιβολή πρόσθετου φόρου ή δεν προκύπτει ποσό φόρου για καταβολή....».

Επειδή, με την παρ. 48 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι τις 31.12.2013, ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσης τους, και το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 6 του Ν. 2523/1997, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 6 του ίδιου νόμου....».

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας Α.Ε., περί μη εφαρμογής ευμενέστερων διατάξεων και επιβολής ελαφρότερων κυρώσεων, απορρίπτεται ως παρελκυστικός προβαλλόμενος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της υπ' αριθ./13.04.2017 ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης
«.....» με Α.Φ.Μ.

**Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης επιχείρησης
καταλογιζόμενο ποσό / πρόστιμο με βάση την παρούσα απόφαση:**

Υπ' αριθ. 190/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010

ΑΝΑΛΥΣΗ	ΕΛΕΓΧΟΥ
Χρεωστικό υπόλοιπο	83.535,37
Πρόσθετοι φόροι	100.242,44
Σύνολο φόρου για καταβολή	183.777,81

Υπ' αριθ. 191/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011

ΑΝΑΛΥΣΗ	ΕΛΕΓΧΟΥ
Χρεωστικό υπόλοιπο	101.698,34
Πρόσθετοι φόροι	122.038,00
Σύνολο φόρου για καταβολή	223.736,34

Υπ' αριθ. 192/23.03.2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ
της φορολογικής περιόδου 01/01/2012 – 31/03/2012

ΑΝΑΛΥΣΗ	ΕΛΕΓΧΟΥ
Χρεωστικό υπόλοιπο	18.720,92
Πρόσθετοι φόροι	22.465,10
Σύνολο φόρου για καταβολή	41.186,02

Υπ' αριθ. 193/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του Ν.2523/1997
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010 – 31/12/2010 (οικ. έτους 2011)

Πρόστιμο	300,00€
----------	---------

Υπ' αριθ. 194/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του Ν.2523/1997
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2011 – 31/12/2011 (οικ. έτους 2012)

Πρόστιμο	300,00€
----------	---------

Υπ' αριθ. 195/23.03.2017 πράξης επιβολής προστίμου
των παρ. 1^ο και 2^ο του άρθρου 54 του Ν.4174/2013 φορολογικού έτους 2016

Πρόστιμο	500,00€
----------	---------

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη επιχείρηση.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.